

Jeg læste for et par år siden en lille tegnese-riestribe af tegneren Graabæk, hvor statsministeren bekymret spørger departementschefen: Er der udsigt til, at narkotika bliver legaliseret? Hvortil departementschefen svarer: Ikke før vi har fundet en metode til at beskutte narkotika.

Sagen er jo den, at rusmidler er mange ting, og staten tjener millioner på det rusmiddel, der hedder alkohol, og tjener endnu flere penge, fordi der bliver solgt et rusmiddel, som hedder nikotin. Sådan er det jo, og narkotika er også et rusmiddel.

Mennesket har siden stenalderen fundet metoder til at beruse sig, og domstole i Tyskland har fastslået, at i hvert fald for tyskernes vedkommende er det en menneskeret, at man selv afgør, hvordan man i øvrigt har tænkt at beruse sig.

Dermed være ikke sagt, at vi i Frihed 2000 er tilhængere af narkotika eller for den sags skyld af, at folk anvender narkotika. De menneskelige følger er jo ganske ubehagelige, og de følger, narkotikamisbruget har for samfundet, er endnu værre.

Men det skyldes, at vi har været så dumme, at vi har forbudt brugen af narkotika. Forbudet mod anvendelse af narkotika har medført en bølge af følgekriminalitet. Det er alt: lige fra, at primært kvindelige narkomaner prostistuerer sig, til sort økonomi. Narkobaronerne tjener milliarder på, at vi har gjort det forbudt, for hvis det var Løvens Kemiske Fabrik eller apotekernes medicinproduktion, der leverede det, kunne man købe narkotika til samme pris som en æske Panodil, men nu er det i stedet noget, der koster tusindvis af kroner pr. dag, fordi narkobagmændene udnytter, at det er forbudt.

Der er ingen mennesker, hverken på bi-standshjælp eller på folketingsgage, der ville have råd til at købe narkotika hver dag til de priser. Derfor er kriminalitet den eneste metode til at skaffe pengene, og det ser vi faktisk som det største problem ved narkotikaforbudet, på samme måde som alkoholforbudet i USA i 1930'erne udløste kriminalitet og følgekriminalitet derovre. Det var det lidt mere filosofiske.

Med hensyn til det praktiske er det forslag, som SF har fremsat, et forslag, som vi naturligvis kan støtte, og det kommer næppe som nogen overraskelse for hr. Villy Søvndal. Det sker ud fra erkendelsen af, at der sjældent tages store skridt i Danmark. Vi skal helst starte med et forsøg, så kan vi ligesom se, hvordan det går, og det er fair nok. Hvis det er den politiske

dagsorden og realitet i Danmark, er vi med på at starte et forsøg med lægeordineret heroin.

Der var en diskussion tidligere på dagen om, hvorvidt der er tale om narkotika, når man på sygehusene ordinerer smertestillende medicin. Ikke desto mindre er det en kendsgerning, at hvis jeg står inden for døren på Rigshospitalet med en ampul med Ketogan, er det et smertestillende middel, som man giver til ganske mange patienter. Men bevæger jeg mig uden for Rigshospitalets glasdør, er det lige pludselig illegalt, for så er ketogan et narkotisk stof, som narkomaner ønsker og efterspørger. Det viser jo, hvad det er for en absurd verden, vi befinder os i.

Med hensyn til, om det ligefrem skal være heroin, man skal benytte, overlader vi fuldstændig trykt til lægevidenskaben at afgøre, hvad der er de rigtige midler. Det vigtigste for os er at få narkomanerne ud af den onde spiral, de er i, hvor de får endnu mere kriminalitet læst på ryggen, bliver sat i fængsel og fortsætter deres narkotikamisbrug, så de, lige så snart de bliver løsladt, er nødt til at begå ny kriminalitet for at betale deres gæld af, osv. osv., plus at der fysisk og psykisk sker en nedbrydning af de mennesker. Det skal vi have stoppet.

Det andet formål, som jeg synes det er vigtigt at vi som samfund holder os for øje, er ønsket om at få stoppet al den kriminalitet, der følger i kølvandet på narkotikamisbruget. Kunne vi med SF's forslag tage nogle fornuftige skridt i den retning, kunne det også være, at både Folketinget og den danske befolkning på et senere tidspunkt blev parat til at tage den mere filosofiske debat, som tyskerne i hvert fald indtil videre har haft mod til.

Den fg. formand (Grete Schødt):
Fru Tove Fergo som privatist.

Tove Fergo (V):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at få unge mennesker til at lade være med at starte på stoffer. Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at det er min holdning, at vi skal have en langt bedre narkobehandling i Danmark.

Det er en skandale, at der er ventetid på at komme i behandling, og at der er ventetid på at komme i visitation til behandling. Det er en skandale, at der er hundredvis af tomme stof-frie døgnbehandlingspladser i dette land, samtidig med at der er hundreder af narkomaner,